

KÖYLÜNÜN VE İŞÇİ SINIFININ DESTEĞİ NASIL KAZANILIR?

Aydınlık Gazetesi, 22 Aralık 2018

Yıldırım Koç

KÜÇÜK ÜRETİCİ KÖYLÜLÜK

Küçük üretici köylümüz de olumlu özellikleri açısından esnafımızla aynıdır. Çıkarlarına dokunmadığınız sürece çok keyiflidirler. Hele 31 Mart öncesinin kış aylarında pek işleri yoktur. Köy kahvesinde kağıt veya taş oynayıp, vakit öldürürler. Bu sürede köylerine gelen bir konuk bir anda ilgi odağı olur. “Hele bir de şunları dinleyelim,” derler. Bu ilgiyi, güven ve destek olarak yorumlamak aşırı iyimserliktir. Ancak onlar da çok sağlamcı ve gerçekçidirler. Yüzyıllardır süregelen tarımsal üretimin acımasızlığı bu özelliklerini daha da pekiştirmiştir. Ayrıca, kentlerde kimin kime oy verdiği pek bilinmez. Ancak köyün siyasal tercihleri kolayca belirlenebilir. Muhafif bir partiye oy vermek, iktidar tarafından cezalandırılmanın bir nedeni de olabilir. Çarıklı erkanıharplerimiz bunu da düşünür.

Köylünün derdi mazottur, elektriktir, gübredir, tohumdur, tarım ilacıdır, ürünün uygun fiyatla pazarlanmasıdır, tarımsal kredi borçlarıdır. Kredi kartları ve tüketici kredilerinin yaygınlaşmasıyla, bir de bunların faizi ve aylık ödemeleri sorunu vardır. Ancak küçük üretici köylünün günümüzde pek kitle eylemi yoktur. Çiftçilerin büyük bölümünün üye olduğu ziraat odaları da sessizliğini korumaktadır.

Muhafif bir siyasi parti bunların herhangi birine bugün çözüm getirebilir mi? Belki bir üretici kooperatifi kurabilirsiniz. Belki köylünün narenciyesine dış pazar ararsınız. Ancak uzmanlık isteyen bir alana girildiğinde başarısızlık olasılığı da az değildir. Ama bunların hiçbiri bugünden yarına somut yarar getirmez. Belki Türkiye ile Rusya'nın ilişkilerindeki sorunların çözümüne katkıda bulunarak belirli bir bölgenin üreticisinin bir bölümünün pazar sorununun aşılmasına katkıda bulunabilirsiniz. O kadar.

Köylüye bugün hemen somut yarar sağlayamazsanız, yapılan güzel sohbetlere kanmayın. Sohbetin ve dertleşmenin güzelliğinin kaynağı, köylümüzün efendiliğidir. Ancak o efendi köylüler kimseye öyle kolay güvenmezler ve destek vermezler.

İŞÇİLER FARKLIDIR

Türkiye’de gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 70’i işçi ve memur. İşsizleri ve işçi ve memur emeklilerini de sayarsanız, işçi sınıfımızın halkımızın dörtte üçünü oluşturduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. 19,8 milyon ücretlinin 16,8 milyonu “işçi” statüsündedir. Geri kalanı memur ve sözleşmeli personeldir. Bunların da toplu sözleşme kapsamındaki sendikalı bölümü yalnızca 1 milyon. Yaklaşık 15,8 milyon işçi, sendikasız ve toplu iş sözleşmesi kapsamı dışında.

İşçilerin sorunları giderek artıyor. Sorunları artan işçiler, meşru ve demokratik kitle eylemleriyle tepki veriyor. Onları esnaftan ve küçük üretici köylülerden ayıran birinci özellik bu.

İşçiler de çok gerçekçidir. Kısa vadeli çıkarlarını çok iyi biliyorlar. Peki, muhafif bir siyasi parti, mevcut düzen içinde işçilerin bazı sorunlarına somut çözümler üreterek onların güvenini ve desteğini kazanabilir mi?

Kocaman bir EVET. Muhafif siyasi parti mevcut düzende yalnızca işçilerin bazı sorunlarına çözüm üretebilir, böylece onların güvenini ve desteğini kazanabilir.

Direnış yapan işçiye destek verilir. Grevci işçi ziyaret edilir. İşçi sorunları televizyonda ve gazetede kamuoyuna yansıtılır. İşçi düşmanlığı yapan şirketlerin ürünlerine karşı tüketici bojkotları düzenlenir. İşten atılan, ücreti veya tazminatı ödenmeyen, fazla çalışma ücreti verilmeyen, işyerinde ezilmeye çalışılan işçiye hukuki destek sağlanır. İşçiler ve sendikalar, gelişmeler, sorunlar ve tehditler konusunda bilgilendirilir ve uyarılır.

Esnafın ve köylünün sohbete bol bol vakti vardır. İşçininse genellikle yoktur. Ancak bugün giderek artan somut sorunlarını mevcut düzenin sınırları içinde bir parça çözebileceğiniz milyonlarca işçinin güvenini ve desteğini kazanabilirsiniz.